

[Undervisningsministeren.]

på dette forhold, når vi om kort tid skal behandle et forslag om yderligere udbygning af vor universitetsuddannelse.

Det ærede medlem sammenligner det beløb, der nu foreslås, med beløbet fra 1961, og det er naturligt. Men jeg må minde om, at det beløb, man dengang nåede op på, de 63 mill. kr., i virkeligheden repræsenterede en eksplosion i forhold til det hidtidige grundlag. Jeg vil også gerne sige, at det ikke alene er et spørgsmål om her at se på de ønsker og krav, der fremføres fra de studerende. Det er da umiddelbart indlysende, at de studerende må ønske en fuld ajourføring, men der er hensyn at tage til de mange, mange andre investeringer, der er at foretage, og det er jo i hvert fald overordentlig vigtigt, at vi er i stand til at foretage den udbygning af læreanstalterne, der er baggrunden for disse studielåns og stipendiens udnyttelse, og jeg kunne nævne andre områder inden for uddannelsessektoren, hvor vi må sørge for at investeringerne holder trit med udviklingen. Vi kan ikke på noget område skaffe det ønskelige, og det ville da også være helt utænkeligt, om vi på dette område skulle kunne gå helt igennem med det, der var det ønskelige. Det er ikke gørligt simpelt hen af økonomiske grunde, og dermed skal jeg ikke sige mere om beløbsrammen. Jeg har da også det indtryk, at vi har nærmet os det beløb, der gøres op som det, der svarer til stigningen i studentertal og levetid, meget stærkt. Når vi når op på 35 mill. kr., og man opgør tallet til 40 mill. kr., så nærmer vi os det da i hvert fald overordentlig stærkt.

Der er imidlertid noget andet, jeg vil nævne, og som jeg beder det ærede medlem være opmærksom på. Det er de grupper af unge, der ikke får nogen støtte, unge, der etablerer sig erhvervs-mæssigt, unge handelsmænd, håndværkere, landbrugere og andre. Jeg beder det ærede medlem, når vi taler om forholdet mellem lån og stipendier, erindre sig den diskussion, der har været ført siden 1961 og især i det sidste års tid, hvor man i meget høj grad har kunnet pege på uheldige sider ved administrationen og har kunnet kritisere fordelingen af midlerne på en sådan måde, at der i visse kredse er skabt uro omkring uddan-

ningsfonden. Jeg tror, at ændringen af fordelingen mellem lån og stipendier vil bidrage til en vis afsvælgning af hele dette problem, og det finder jeg meget ønskeligt. Jeg ville også finde det meget ønskeligt, om det var muligt, at folketinget i enighed eller i nogenlunde enighed kunne gennemføre denne lov, for vi tåler ikke at have stor uro omkring en så vigtig lov som denne og omkring en lov, hvor de kriterier, efter hvilke den administreres, er tilrettelagt, som de nu engang er.

Jeg skal ikke sige mere om de problemer, der er rejst her, men blot nævne, at jo mere man arbejder med disse ting, jo mere føler man trang til at komme over til en ordening, hvorefter støtten ydes efter faste kriterier, således at de mange og besværlige skøn, der ligger bag tildeling af støtte til den enkelte uddannelsessøgende, kan afskaffes. Det er mit håb, at den undersøgelse, der nu iværksættes, vil bidrage til en afklaring af dette forhold, således at vi i løbet af et par års tid kan nå over til en ordening, der er bedre og lettere at administrere.

Søgaard: Når jeg over for den højtærede undervisningsminister rejste spørgsmålet angående udnyttelsen af lånene på universiteterne og de andre højere læreanstalter, var det på baggrund af, at det på et tidspunkt forlød, at disse lån ikke blev udnyttet. Jeg forstår nu på den højtærede minister, at dette ikke er tilfældet, men at lånene på universiteterne også bliver udnyttet efterhånden. Derfor er min betænkelighed efterhånden svundet noget bort. Det er hvervsarbejde, som måske kunne gå i stedet for låntagningen for de studerendes vedkommende, forstår jeg der er betænkelighed ved, og jeg er glad for, at ministeren her kan erklære, at de lån, som er stillet til rådighed, i fuld udstrækning er benyttet af universiteterne.

Jeg er godt klar over, at det er meget vanskeligt at gøre op, hvad der er aktive studerende og ikke-aktive studerende ved de højere læreanstalter, og jeg vil meget gerne under det kommende udvalgsarbejde, om jeg så må sige, bore lidt mere i, hvad man egentlig forstår ved adskillelsen mellem disse aktive og ikke-aktive studerende.

Desuden er jeg glad for en ting til — dette siger jeg ikke så meget til den højtærede